

siuiznii, neștiind-o skoate la calu, mai tîrziu, că
 aceaastă prea multă vîlăndeșe a visericei către cre-
 tiici din secolul d'întîi, vorb deklara, în numele
 săntului-Spiritu, că, daca, ortodoxia se arată la
 începută atât de toleranță, când întră e că nu era a-
 ma de tape; multărisirea e naivă, prekemptă veză,
 pentru nînte discuri ai săntului Dominik! dap că
 să te spui asemenea că acestă Apără e un mare
 blesemat căre ba scandalisa secolul său... Îltîi,
 — prezvăpnind totu-dăna că nu are întră
336, — ceea ce zice de tine acestă Apără? elă com-
 bate Treimea; pretinde că nu există de la începută;
 săspune că nu faci una că tatăl tău; a desconcepită
 că ai fost o simbol fiind că skoasă din Nîmica, lîcă
 mai multă lîcă mai ușoară de către biserici Lazără a-
 chela, căre, de căndă lăi înviată se rovescă de totu
 nomiști de toate petrele, neștiind să-i între în
 capă că se află în viață. — Înțîi călău mai rău din
 toate acestea este că, vorb trebui numai trei glasuri
 ca conciliul din Nicăia să se deklare pentru Apără,
 și în contrata! Deceară, să veză cătă osteneală perde-
 te, dacă aceste trei glasuri, în locă de a fi pentru
 consensualitate, ar fi fost pentru neconsensualitate!
 eată că nu ai mai fi Dumnezeu; e de
 sănătă așa năpă în minte cîineva aceaasta! Moră
 dap pentru omenire, că să te proclame cîineva
 Dumnezeu că o maiopitate de trei glasuri numai!...
 Din visericire, acestă Apără, căre se va absoalua de
 aste trei conciliu, — ceea ce, să zisă în treacătă,
 desfingează năpă decisivă călău d'întîi, — a-